

Izhaja vsako sredo
in petek zjutraj.

Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »

Za inozemstvo celo
leto lir 40.

Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.

Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 12

V Gorici, v petek 11. februarja 1927.

Leto X.

Ne frankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglaš-
se računajo po dogo-
voru in se plačajo v
naprej. — List izdaja
konsorcij »Gor. Stra-
že«. — Tisk Katoliške
tiskarne v Gorici. Ri-
va Piazzetta št. 18.

Uprava in uredništvo:
ulica Mameli št. 5.
(prej Scuole).

Telef. int. št. 308.

Čo je prava pot!

Kakor lastavice, ki naznanjajo s svojim prihodom, da se bliža pomlad, tako nam prihajajo iz raznih dežela novice, ki naznanjajo, da se bliža narodnim manjšinam pomlad. Po trdi zimi prihaja vigred.

Danes z veselim srcem sporočamo, da je za narodne manjšine v Jugoslaviji napočil čas, ko se bodo mogle popolnoma sporazumeti z večinskim narodom. Časopisi naznanjajo, da bodo zastopniki nemške in madžarske manjšine sedli skupno z jugoslovanskimi ministri k posvetovanju. Zmenili se bodo, kako naj se uredi nemške šole, kakšno svobodo naj uživata nemška in mažarska manjšina v državi. V javnost je prodrla celo vest, da bo vodja Nemcev v Jugoslaviji, poslanec Kraft, vstopil v državno vlado kot minister za trgovino. Ne vemo, ali se bo to zgodilo. Toda že dejstvo, da nemški poslanci enodušno podpirajo jugoslovansko vlado, priča, da se nemški manjšini precej dobro godi.

Da je to res, je krepko naglasil znani poslanec dr. Grassl, ki zastopa Nemce v belgrajski skupščini. Poslanec Grassl je pretekli teden predaval v velikem nemškem mestu Frankfurtu ob Majnu o položaju Nemcev v Jugoslaviji. Povedal je, da imajo Nemci v Jugoslaviji nemške ljudske šole; imajo svobodo tiska; prosto se združujejo v nemških društvih; Nemci imajo prost dostop do vseh javnih služb. Želijo še to, da bi jim vlada odprla nekaj srednjih šol in da bi v cerkvi ohranili latinski obred. Pri predavanju poslanca Grassla so bili navzoči mnogi odlični nemški državniki. Kako lepo in prijetno jim je moralo biti pri srcu, ko so slišali iz ust Nemca tako pohvalno priznanje o širokogrudnosti in svobodo ljubju tuje države! Nemška manjšina ni še dosegla vsega, kar si želi. Toda moško priznava, da uživa temeljne narodne pravice: da imajo nemški otroci nemško šolo, da se smejo Nemci svobodno združevati in da jih država načeloma priznava za enakopravne državljane.

Kako lepo spričevalo za svobodoljubje in plemenitost Slovanov! Veliki in mogočni nemški narod vidi, kako se eden njegovih otrok v tuji hiši dobro počuti. Nemci, ki so po svojih plemičih in oblastnikih dolgo let grdo zatirali Slovan — vidijo, da jim Slovani vračajo z dobroto. Mogočni nemški narod tega ne bo pozabil. Noben narod ne pozabi dobroto, ki jih prejmejo njegovi zapuščeni otroci, njegove manjšine. Pride čas, ko bo plemenitost vladajočega naroda bogato poplačana.

Ta širokogrudna, pravična politika napram narodnim manjšinam ni sanjaštvo, ki škodi državi. Nel Politika pravičnosti je najbolj realna in sadonosna politika. Večinski narod ima res nekaj koristi, če zatira narodne manjšine. Lahko zažudi jezik in kulturo manjšine; lahko spravi nekaj tisoč svojih družin do belega kruha; celo to se večinskemu narodu posreči, da s pritiskom in denarjem iztrga manjšini nekaj tisočev ljudi in jih pošlji. Toda ti uspehi so le začasni in navidezni. Taka zatiralna politika rodi odpor prej ali slej jo vsi pravicoljubni narodi obsodijo. In gorje narodu, ki ga vsi drugi narodi obsojajo kot krivičnega! Drago mora plačati svojo zatiralno politiko.

Veselim se, da se pripravlja pravi sporazum med manjšinami in večinskim narodom v Jugoslaviji. To je prava pot, po njej naj gredo vsa ljudstva, ki ljubijo mir in pravico.

J.

Kaj se godi po svetu?

Parkrat smo že pokazali, da v politiki največkrat odločujejo gospodarski nagibi. Dandanes niso več države na tisti stari stopnji gospodarstva, ko so vse svoje potrebe lahko krile z domačimi pridelki in proizvodi. Cel svet je danes ena gospodarska enota.

Vzemimo en vzgled: Človeštvo se razvija, kulturne potrebe — ali so to res potrebe ali le razvade, to pustimo za zdaj ob strani — narasčajo. V vsaki kmečki hiši imajo danes za zajtrk kavo. Bržkone to ni tolikšna potreba, da ne bi mogli kot včasih se najesti mleka in kornuznega kruha. Kava je pa pridelek prekomorskih dežel. Torej jo je treba uvažati; treba je trgovcev, ladij, skladišč, blago gre skozi pet, šest rok in prehodi dežele mnogih držav. Za prevoz preko teh dežel je treba pogajanj ter trgovskih dogovorov. Zato je treba prijateljskih stikov, popuščanja, groženj, diplomatskega posredovanja in podobnega. Zatorej ne more danes niti ena država oholo reči, da ne potrebuje soseda. O, pa še kako! Pogledaj!

Borba štirih mest.

Zadnje tedne se dosti piše po italijanskem, jugoslovanskem, mažarskem, češkem in avstrijskem

časopisju o tihi trgovski borbi med štirimi mesti. Ta so Trst, Hamburg, Reka in Split.

Tržaški trgovski in pomorski krogi so že dosti črnili porabili, da so potožili o svojem slabem položaju. Vsako veliko pristanišče mora namreč imeti tudi veliko zaledje, koder so plodne njive, številne tovarne in gosto prebivalstvo. Le v takem slučaju bo promet v pristanišču živahen in bo mesto cvetelo. Pridelke iz zaledja bodo domači parniki odpeljavali, privražali pa recimo poljedelske stroje za poljedelce v zaledju. To je prava pot, da se more mesto širiti in bogateti. — Trst je imel tako zaledje. Zato je tudi bila kupčija v njem živahna. Vse dežele od morja do Sudetov in do galskih petrolejskih vrelcev so tovarile svoje blago proti Trstu in tržaški parniki so s tem blagom pluli na svetovna tržišča. Po vojni je pa Trst zgubil svoje pravo in enotno zaledje. Gornja Italija ima v Genovi in Jakinu boljša pristanišča nego v Trstu, ki je tudi preveč od rok za gornjeitalske pridelke. Trstovo zaledje se je pa razbilo na celo vrsto držav. Dosti izmed teh jih nima svojega obrežja. Čehoslovaška, Avstrija, Ogrska in tudi Poljska so navezane na tuja

pristanišča. Nastane vprašanje katero si izberejo: ali na severu ali na jugu. Čehi in Avstrijci imajo izbiro med Hamburgom in Trstom. Kamor se bo usmeril tok trgovine, tam bo blagostanje in razvoj. Zato pa se mora država, ki ima morskou luko, pogoditi mirnim potom z državo, ki izvažata. Toda ne samo s to, marveč tudi z državami, preko katerih se blago prevaža. To so tako zване tranzitne države. Češko blago morajo vlaki peljati preko Avstrije in Jugoslavije. Ti dve lahko Trstu nagajata v prid tekmeu Hamburgu. Nastavita n. pr. za tranzitno blago tolikšno carino, da se bolj splača peljati blago v Hamburg in je tam naložiti na parnike.

Tekma med Hamburgom in Trstom še traja. Trgovski krogi obeh mest pritiskajo na svoje vlade, naj uvedejo razgovore, ki bi omogočili razmah trgovine. Vidite torej, kako se prepleta z vsemi mogočimi vprašanji že taka priprosta zadeva kot je prevoz blaga do morja.

Za nas še bolj zanimiva je pa tekma

med Reko in Splitom.

To tekmo je sprožila Madžarska. Ona nima svojega pristanišča, zato si mora izbrati kako tuje pristanišče. Odločiti se mora ali za Reko ali za jugoslovansko luko. Madžarske snubijo na obeh straneh, ker dobička bo nekaj od madžarske trgovine. Italijani in Jugoslovani dokazujejo vrline svojih pristanišč.

Zajemljivo je, kaj piše strogo fašistovski list »Camicia Rossa«. »Po vojni,« pravi, »je Reka zopet začela postajati trgovsko izhodišče širokega zaledja. Toda prometna politika Jugoslavije je vedno bojkotirala in še bojkotira to pristanišče z neugodnimi tarifami (cenami za prevoz). Zaman se je sklenila nettunska pogodba, ki naj bi malo omilila osamljenost Reke; odo-britev nettunske pogodbe se še vedno odlašala. Igra Jugoslavije je očitna: ona skuša vso trgovino napeljati v Split.« Nato pohvali članke kar ugodnosti reške luke pred splitsko in meni, da za Madžarsko pač ne bo težka odločitev. Pristavlja pa proti koncu: »Toda dokler ne bodo nettunske konvencije izpeljane, bo usoda Reke v rokah Jugoslavije, ki prav z lahkoto lahko ovira sleherni gospodarski podvig. V Nettunu je bilo sklenjeno, da mora vsak parnik, ki se vsidra v jugoslovanski luki pri Sušaku, vreči sidro tudi v italijanski luki na Reki. Jugoslovanski parniki se pa zdaj Reke prav tenkovestno izogibljujejo. Dočim ni v glavni luki nikakega prometa, je par streljavev nižje v luki Baroš (ta spada pod Jugoslavijo) živahen promet.« Take so pritožbe čez Jugoslavijo.

Umljivo pa je popolnoma, da hoče sosednja država poskrbeti za svoje pristanišče v Splitu in da vabi Madžare, naj si tu odprejo izhod na morje. V ta namen moderno urejuje splitsko pristanišče in tudi tarifo za promet proti Splitu je znižala. Za en voz lesa na progi Ljubljana-Sušak, ki je dolga 339 km, je treba plačati 1585 dinarjev; na progi Ljubljana-Split, ki pa meri 519 kilometrov, je treba pa plačati le 1520 dinarjev. Na tak način skušajo Jugoslovani usmeriti trgovino na Split.

Iz vsega povedanega se da raz-

brati velika resnica, na katero politiki dostikrat pozablajo: danes tvorijo vsi narodi eno veliko skupno družino ljudstev. Kakor so člani v družini navezani v vseh življenjskih pogojih drug na drugega, tako je tudi v družini narodov. Mirno in pošteno sožitje je potrebno za razvoj posameznega uda in celote. Zato je treba medsebojno razmerje dveh sosednjih narodov urediti brez strupenega narodnega sovraštva. To je prvi pogoj, če ne četa soseda svojega gospodarstva na ljubo nacionalistični politiki pokopavati.

Okno v svet.

Marksove težave.

Novi nemški kancler Marks ima znova velike težave. Dokazati bo moral ali je dober diplomat. Socialni demokratje so namreč dokazali novemu notranjemu ministru von Keudellu, da je podpiral monarhistične oborožene tolpe. Nacionalisti, katerim von Keudell pripada, so Marksu zagrozili, da izstopijo iz vlade, če vrže notranjega ministra. Komu se bo Marks zameril: republikancem ali monarhistom? — Težave so nastale tudi v centru samem, ker je bivši kancler in eden izmed centurmovih voditeljev Wirth glasoval proti vladi. — Tretja preglavica za Marksa je konkordat s sv. stolico. Protestantovska Nemičja se konkordatu zelo upira.

Na Kitajsko

so poslali tudi Amerikanci 4000 vojakov. Italija bo najbrže tudi odposlala eno bojno ladjo. V kitajskih stvareh gredo torej skupaj Anglija, Amerika in Italija.

Portugalska revolucija.

Vladne čete so zadušile punt v Oportu z orožjem. Med tem so pa revolucionarji zaneli punt v glavnem mestu v Lizboni. Revolucija je nastala po pripovedovanju angleških listov vsled neklih nesoglasij zastran tobačnih monopolov.

Delo nove vlade.

Jugoslovanski finančni minister dr. Marković od radikalov in slovenska ministra dr. Kulovec in dr. Gosar so stopili skupaj in se dogovorili, da bodo odpravili carino na poljedelske potrebščine. S tem bo kmetu dosti pomagano. Poljedelski minister dr. Kulovec je tudi dobil večje kredite za uravnavo hudournikov in rek, ki so doslej prestopale bregove in delale veliko škodo.

Stresemannove počitnice.

Nemški zunanji minister dr. Stresemann se je odpeljal na par tedenski oddih v San Remo. Nekateri pravijo, da ga bo tam obiskal Mussolini. Iz Rima pa sporočajo, da se prvi minister ne bo ganil iz mesta. Pač pa bo podtajnik za zunanje zadeve Grandi šel k Stresemannu na političen razgovor.

Francosko - nemško zbližanje.

Francoske se se sedaj resno vkup vzeli, da bi se z Nemci sprijaznili. Nemci so tudi pripravljeni za sporazum. Oboji so sklicali v Berlin zborovanje svojih najboljših mož. Na zbor so prišli francoski in nemški politiki ter znanstveniki.

DNEVNE VESTI.

Občni zbor Mohorjeve družbe.

Občni zbor cerkvene bratovščine »Goriške Mohorjeve družbe« se bo vršil v četrtek dne 17. t. m. ob 9.30 zjutraj v nadškofijskem dvorcu v Gorici. Uljudno vabimo gg. poverjenike, da se ga udeležijo. Odbor.

Trgovska dovoljenja.

Mestno županstvo nam v odgovoru s trgovsko disciplinarno komisijo sporoča, da lahko odreče izdajo obrtnih ali trgovskih dovoljenj (licenc), če se ji zdi, da je v občini že preveč trgovin oz. obrti.

Davek na samce.

Ministrski svet je končno odločil, kako visok naj bo davek na samce. Od 25 do 35 let bo plačeval samec 35 lir davka; od 35 do 50 let 50 lir; od 50 do 65 let pa 25 lir. — Zraven te svote bo treba še nekaj plačati sorazmerno s premoženjem. Če znaša letna dohodnina samčeva manj kot 6000 lir, ne bo plačeval doklade. Davka bodo prosti le duhovniki, redovniki, oficirji in veliki vojni pohabljenici ter tuji.

Sadjarska razstava.

Letos bo v avgustu in septembru sadjarska razstava v Masalombardi v pokrajini Ravenna.

Kakšen bodi Rim?

Musolini je pred tremi dnevi sprejel zastopnike rimskih fašistov. Dejal jim je, da mora biti fašijo nekaka redovniška družina. Fašistovska izkaznica se ne sme kar tako zamešati med posetnice. Rim ne sme stremeti za tem, da postane industrijsko središče; Rim mora postati poljedelsko in obrtno mesto.

Cesarska stranka.

V Berlinu so se zbrali te dni vsi navdušeni pristaši cesarja Viljema in sklenili, da bodo osnovali »cesarsko stranko«. Prav navdušeno je govoril maršal Makcensen, ki je tudi predlagal, naj se ustanovi poseben monarhističen list »Die Nibelungen«. Po zborovanju so se šli poklonit Viljemu v Doorn.

Mesto s petimi postajami.

Dejali boste: »To je pa gotovo kakšno milijonsko velemesto.« Pa ste se zmotili. Dosti velemest je, ki nimajo po pet železniških postaj. Naša Gorica jih pa ima. Evo: kolodvor na Blančah, južni kolodvor, državni v Šempetru, južni v Šempetru in kolodvor v Ločniku. Ločnik in Šempeter spadata, kot je znano, po novi postavi pod Gorico.

Zadosti mu je.

Prihodnje leto bodo v Ameriki volili predsednika. Sedanji predsednik Coolidge pravi, da ima dovolj predsednikovanja. Volivni boj se bo vršil pod geslom za ali proti alkoholu. Sedaj je namreč v Ameriki alkohol zabranjen.

Vpišite se v Goriško Mohorjevo družbo! Tajništvo je v Gorici, Via Orzoni 36 A.

Svetovna razstava.

Za prihodnje leto 1928. pripravljajo v Turinu svetovno razstavo.

Hud mraz.

V Sloveniji je pritisnil tak mraz, da sta blejsko in bohinjsko jezero zmrznili. Kjer so prej čolni plavali, se zdaj drsajo.

Viharji na Črnem morju.

Pred dvema dnevoma, ko je pri nas pihala huda burja, so bili največji viharji na Črnem morju. V eni noči je vihar vrgel na obrežje šest parnikov ter jih poškodoval. Precej potnikov in mornarjev je utonilo.

Odločen škof.

Ljubljanski knezoškof Jeglič je dekanu Koblarju v Kranju vzel čast dekana. Listi pišejo, da je to storil vsled tega, ker je dekan Koblar kandidiral na listi samostojne kmečke stranke. Če je to res pravi razlog, je škofov odlok popolnoma umesten. Tako morajo postopati vsi škofje napram duhovnikom, ki se vežejo, družijo in podpirajo brezverske ali versko brezbrizne stranke ali organizacije.

Poštna pristojbina za trgovske račune.

V smislu zakonskih določb zadostuje za trgovske račune znamka za 30 stotink. Pogoji so pa tudi 1. smejo biti spisani le na eni poli; 2. ne sme biti nič pripisano, kar bi pošiljatelju ne dalo več značaja računa; 3. ovojnica mora biti odprta in 4. teža ne sme presegati 15 gramov.

Klavirska šola.

Paccagnella Ermenegildo, Metodo per lo Studio del Pianoforte. IV. edizione completamente rifatta. Volume I. e II. Milano. Pubblicazione della Rivista »Nuova Didattica e Pedagogia musicale«. Prejeli smo to zanimivo knjigo, ki je v prvi vrsti namenjena učiteljem glasbe. Zvezka, ki sta dosedaj izšla, obsegata vaje za mišice in vaje pri klavirju. Snov je zelo obširno in podrobno obdelana.

Kam greš?

Molitvenik, ki ga bo letos razposlala Goriška Mohorjeva družba se kliče »Kam greš?« Dobi ga vsak ud, če doplača dve liri. Molitvenik je lično v platno vezan, rdeče obrezan in ima 200 strani. Vpišite se brž v bratovščino »Goriško Mohorjevo družbo«! Ude sprejemajo gg. duhovniki, katoliška prosvetna društva in družbino tajništvo v Gorici, Via Orzoni 36 A. Za šest lir prejme vsak ud pet knjig!

Pogreb japonskega cesarja.

Komaj v nedeljo ponoči so pokopali umrlega japonskega mikada. Pogrebne svečanosti so tako veličastne in pretresljive kot malokje na svetu. Kraljeva palača je bila bajno razsvetljena, ko se je zbirala okrog nje nepregledna množica ljudstva in cela armada vojakov. Mikadovo truplo je počivalo v sedmerih krstah položenih druga v drugo. Krste so bile naložene na poseben voz izdelan iz posebnega voza. Izrezljala ga je posebna družina mizarjev, ki se zdaj ne bodo pritaknili več drugega mizarškega dela. Voz je vleklo pet bikov, svetih živali s črnimi in belimi lisami. Pred vozom in okoli njega je stopalo 800 bakljenoscev. Najbolj veličasten pri celem pogrebu je bil grobni molk. Nisi slišal niti človeškega glasu, niti udarcev korakov. Sneg je precej debelo zapadel. Le od časa do časa so udarili bobni in troblje. Pač le nekaj je motilo nočno tišino: Kolesa pri mrtvaškem vozu so bila tako izrezana, da so pri vsakem zavrtu dajala od sebe posebne žalostne glasove. To žalostno in ubavno cviljenje koles pri mrtvaškem vozu je edino spremljalo mogočnega mikada v pričo pol milijona Japoncev v grob.

Zgodba iz »Devete dežele«...

Bilo je pod sivim Nanosom ali pod Monte Re kakor mu pravijo naši sodržavljeni. Tam nekje se razprostira dolina, nekdanji »raj« kranjske dežele, tako so vsaj pisali o njej... Nu, da začnem! In v tej dolini je vas... ki šteje nekaj nad 500 prebivalcev slov. narodnosti ter enega drugorodca, ki se je vselil pred par leti. V tisto vas je prišla pred več ko desetimi leti mlada učiteljica, ki je bila skoro vsa leta šol. voditeljica. Gospodična je razen svojega poklica izvrševala tudi druge obškolne posle in sicer brezplačno. Vodila in podučevala je cerkveno in narodno petje, bila v prejšnjih časih članica društva, pomagala je pri prireditvah, sploh, čutila in delala je z ljudstvom in za ljudstvo. Živela je v miru in vzga-

jala deco, vaščani so bili zadovoljni z njo in ona z njimi. A glej smole! Kar naenkrat je bil skaljen mir in spremenjeni odnosi. Kako je prišlo do tega?...

Imela je v svojem zboru po vojni pevko N.: bivšo svojo učenko iz »narodne« družine, ki je pela lep sopran. Ta g.čna pevka ni bila nikdar v naših organizacijah, ker se je čutila preinteligentno. Nu, in ker je bila inteligentna je postala visokoleteča, ki je sanjala o lepem klob... A kje dobiti gospodičnej primerne? To ni tako lahka stvar v današnjih časih. Množi se število sl. učiteljev, ki nimajo več službe, veliko se jih je izselilo — pa — no, pa biti gospa učiteljeva je tako lepo, menda najlepše... Kako si pomagati?

E, kaj bi pripovedoval na dolgo! Neko nedeljo jo pripiha v vas mlad gospod. Ljudje, med njimi tudi pevka, so se mu muzali radi čudne navede. Hodil je namreč dan za dnem, ko je bil prost, po vaških ulicah ter čital na glas liste in knjige kot bi molil iz brevirja. Slednjič se je navadil ulice, kjer je g.čna pevka doma. Slučaj je bil, da sta se srečala, prav mil' pogledala in... postala sta zaljubljenca in zaročenca. Pa saj to ni nič čudnega! Glavno je to-le:

Pevka izstopi iz zbora, ker se ji ne spodobi več peti. Učitelj zbira gradivo proti šol. voditeljici in do-seže, da je sam imenovan za voditelja. Proti g.čni učiteljici je bilo uvedeno odpustno postopanje in z novim letom je bila odpuščena iz službe. — Zdaj je gotovo srečen, ker je dosegel namen. Če se mu vresničijo tudi drugi načrti bomo videli, ker: »Kdor drugim jamo koplje, tudi največkrat sam vanjo pade«...

Strankarska razpaljenost.

Prav značilen dogodek se je pripetil v Parizu, ko je eden izmed šestih kitajskih škofov domačinov, ki so bili pred dobrim mesecem v Rimu posvečeni, bral mašo v cerkvi Notre Dame de la Garde. Komunisti so vdrli med mašo v cerkev in začeli vzklikati kantonski vladi na Kitajskem. Vlada v južnokitajskem mestu Kantonu je namreč pod boljševiškim vplivom. S tem so komunisti hoteli pokazati svoje simpatije komunistom na Kitajskem.

Po mehikanskem zgledu.

Boljševiška vlada v Moskvi bo vsem duhovnikom, ki niso sovjetski državljani prepovedala bivanja na svojem ozemlju.

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Hrvatski spisal Avgust Šenoa, poslovenil F. Š. Cvetkov.

(Dalje prih.)

»Slišali smo!« so skočili gostje na nože.

»Ta Cipriano Guido — sem jaz.«

»Cipriano Guido!« so se začudili vsi.

»Ta Cipriano Guido prihaja, da vam pove, da se Senjanom hudo plete. Vaš pastir — Mark Anton vas je izdal Benečanom. Zaklel se je tajno, da izda svojo čredo volku. Prevaril je cesarja, hlineč mu pravico, prevaril vas, ko vam je hlinil mir. Mislijo vas izgnati z Senja, na vse strani sveta, izkoreniniti vaše lepe gospe, ubiti vaše vojvode, sežgati brodove, vzeti vam glavo, blago, sabljo, ime, domovino — a hinavščina Marka Antona je izbrala za svoje orodje beneškega podkupljenca Josipa Rabata.«

»Sangue di Dio! Rabato!« je kriknil kapitan in vdaril s pestjo na prsa. »Ura se približuje. Smrt izdajalcem!« je dvignil kapitan čašo.

V tem trenutku so se zabliščale sablje in noži. Junaki so prekrizali

svetlo orožje, a gvardijan je položil nanje razpelo.

»Junaki!« je spregovoril knez Posedarič mirno in svečano, »pri našem raju in domovini, pri naši veri in poštenju, pri našem imenu in plemenu, pri naši sablji in slavi, proklet bodi oni med nami, ki ne brani doma od izdajstva, naroda od nesreče mesta od propasti!«

»Proklet!« so zagrmeli gosti.

»Osveta Veneciji! Smrt Domini-su in Rabatu!«

»Smrt!« se je odzvala vsa družba.

»Amen!« je završil redovnik in razširil roke nad glavami.

»Amen! Amen!« je zatulila burja nad Senjem, kakor trobenta sodnega dneva.

VI.

Sredi meseca januarja leta 1601. je bilo na Reki izredno živo. Temne ulice, nizke krčme starega mesta so bile polne raznovrstne pisane vojske, a dan za dnevom so prihajale nove čete iz Gorice, Pazina, Trsta, Karlovca in Ljubljane. Največji šum je bil dne 26. januarja predpoldne, ker je imela priti zadnja kompanija goriških arkebuzirjev pod kapitanom Edoardom Lokatellom. Redovniki, mestni starešine,

kramarji, čevljarji, branjevke, kranjski orožniki, rumene kompanije, istrski beli konjiki, nemški mušketirji, karlovški lahki konjiki in štajerski zeleni oklopniki — vse to je hitelo k mestnim vratom pri morju, ker so imeli priti Goričani na brodovih iz Trsta, čemur je prišel tudi g. Gierolamo Cornaro, mladi upravitelj beneške Istre in g. Filip Paskvaligo, zapovednik beneške mornarice v jadranskem zalivu, ki je stal s svojimi brodovi v Omišlju na otoku Krku. Svet se je zelo čudil tej nenadejani milosti beneške gospode, katera sicer ni trpela oboroženih nebeneških ladij v tem morju; seveda, ljudje so do bro vedeli, da so se bili beneški generali in g. cesarski poverjenik Rabata lepo dogovorili o tem, svet je po tem slutil, da kakšnega Uskoka zaboli glava — ker se je vsa ta vojska odpravljala v Senj.

Pred vrati pod velikim mestnim stolpom pri morju se je bil naslonil ob zid majhen bradat častnik v arkebuzirski obleki pod širokim klobukom gledajoč mirno, ali s pozornim očesom to pisano vrvenje. Ta častnik je bil signor Antonio Capogrosso, pobočnik cesarskega poverjenika Rabate. Gledal je to rado-

vedno množico ljudi, kakor da vse to ne tiče njega, kakor da se naslaja na tem bučnem prizoru. Iznenada se je vstavil pred njim drug častnik, brkat človek, rdečega nosa pod grčastim šlemom. Iz oči je sijala temu človeku svetlost žganja.

»Zdravo tovariš!« je viknil z zamolklim glasom, »drago mi je, da te vidim; Anastasius Holzinger se zovem, zastavonosec prve čete nemških mušketirov.«

»Ne razumem nemški,« je odvrnil arkebuzir italijanski ter zganil z ramama.

»A-a!« je lomil zastavonosec italijanski — »niente tedesco! Bene! ma znaš tovariš arkebuzir — mi Uskoke pekli, sekli, tako; tako!« in pri tem je Helcinger z roko sekal zrak na vse strani — »per bacco! si mi pojedel, Uskoka sva! Maleddetti ladri!«

»Bene!« se je nasmehnil Capogrosso zganivši z ramama.

»Inverità ladri ladirissimi! Pagan! Turki! Vragi pijejo kri — jedo človeško meso — sono canibali! Per Bacco!« je grmel zastavonosec, zibaje se dalje na nestalnih nogah in sekal zrak: »Ali mi takò — takò!«

»Bene, bene!« je odvrnil Capogrosso nestrpljivo.

Boji in zmage katoliške Cerkve.

Pot v Cerkev.

Na Norveškem je vzbudil obilo zgledovanja vseučiliški profesor Lars Eskeland, ki je prestopil v katoliško Cerkev. Nasprotniki Cerkve so se začeli spraševati, ali sploh more biti v skandinavskih protestantskih državah katoličan vseučiliški profesor. Da sme biti kak brezverec, to je gotovo; če pa sme biti katoličan, o tem se je treba šele odločiti.

Prav je imel!

Pretekli teden se je sprehajal po pariškem bulvarju neki duhovnik. Pride do stojnice s časopisi in raznimi brošurami. Se vstavi in opazuje ovojne platnice s prav nesposobnimi slikami. Naenkrat pograbi te nesramne brošure in jih začne trgati. Brž je okoli duhovnika in prodajalke kopa radovednežev. V duhovniku spoznajo splošno znana abeja Bethleema, ki je že par krat pokazal svoje ogorčenje nad podobnimi umazanimi slikami in spisi. Stražnik prihi in povabi duhovnika na policijo. Tam povedo duhovniku, da se je pregrešil nad tujo lastnino. Ta pa mirno odvrne, da zahteva, naj ga postavijo pred sodnike, kjer bo na vsa usta povedal, da se sme v Franciji pregrešiti nad pravnostjo francoske mladine, ker vlada dopušča javno razprodajanje nesramnih spisov. Ni dvoma, da bo srčni abe imel vse dobromisleče na svoji strani.

Bojovnik Kristusov in kraljev.

V nedeljo zvečer je umrl v Rimu benediktinec pater Alfonz Fusco. V zadnjih vzdihih je umirajoči pater prejel še poseben papežev blagoslov. Nato so pa začeli prihajati sožalni brzojavi od kralja in od drugih odličnih generalov. Kako, da so se ti spomnili na revnega redovnika?

Alfonz Fusco je bil sprva častnik. Bil je v Afriki in se je tam tako odlikoval, da je dosegel čast majorja. Ko se je vrnil v domovino, je postal polkovnik in je bil predstavljen za časa mesinskega potresa l. 1908. v Mesino, da vodi rešilna dela. Vsled svojih zmožnosti je prišel do generala in do divizijskega poveljnika v Padovi. Tedaj je začutil, da ga klic božji vabi drugam. — Nekega dne je potrkal v Rimu na vrata benediktinskega samostana sv. Ambrozija postaren gospod odlične vnanjosti. Prosil je za sprejem. Med mladimi novinci je novi redovnik poslušal bogoslovne nauke in je pel novo mašo. Takrat se je šele zvedelo, da se skriva pod skromno redovnikovo haljo nekdanji general, ki je svoje čase v sijajni generalski uniformi jahal na čelu svojih polkov.

V Jugoslaviji.

Belgrajski nuncij Pellegrinetti je slovesno posvetil v Belemgradu novi frančiškanski samostan in cerkvico sv. Antona. Če pomislimo, da je pred vojno bil v prestolici ob Savi katoliški duhovnik skoraj nemogoč, pomeni to velikanski korak naprej. — Jugoslovanski škofje so v posebnem pastirskem pismu napovedali za dan obletnice smrti sv. Cirila začetek 1100 letnice rojstva slovanskih apostolov (l. 827.). Vršilo se bo dvoje velikih romanj: eno na Velehrad, kjer je pokopan sv. Metod, drugo v Rim v baziliko sv. Klementa, kjer čaka vstajenja brat sv. Ciril.

Črni katoličani.

Lani v decembru so se zbrali zastopniki Črncev katoličanov v Združenih državah na katoliško zborovanje v mestu Washingtonu.

Iz širokega sveta.

V Ameriki,

in sicer v južni, je speljana od Buenos Airesa do podnožja And (vzsokega niza gora, ki se vleče od severa proti jugu preko vse južne Amerike) 388 kilometrov dolga proga. Posebnost pri tej progi je to, da je ravna ko da bi jo potegnili z ravnilom.

Premetena tičica.

V Ženevi je prišla te dni v prodajalno stara ženica ter nakupila mnogo blaga. Spravila ga je v koš, ki ga je držala v predpasniku. Ko je bilo treba plačati, se je pa izkazalo, da nima denarja. »Pridem takoj,« je rekla, pusti koš na mizi ter šla. Pretekla je ura, a ni je bilo nazaj. Trgovec je hotel vzeti blago zopet iz koša, a glej čudo, koš je prazen. Bil je namreč brez dna in žena je spuščala blago skozi luknjo naravnost v predpasnik.

10 vinarjev pokojnine!

Dunajsko prizivno sodišče mora rešiti neko prav zanimivo pravdo. Gospod Bazin je bil sluga pri grofu Chambordu. Ko je ta umrl, je v oporoki določil, naj dobi sluga letno pokojnino v višini dveh tretin njegove plače. Tako je dobival službo to bilo dosti. Ker je pa avstrijski ga po 180 kron. Za tedanje čase je denar padal, dobi zdaj mož ravno 10 vinarjev pokojnine. To se mu zdi prenemurno in se je obrnil na sodnike.

Napoleonovi zakladi.

Po Dunaju se že nekaj časa govori, da so v parku v Schönbrunnu zakopani bogati zakladi francoskega cesarja Napoleona. Neki stotnik Lévin se je ponudil, da bo zaklad našel s pomočjo čarovne palice (Winschelrute). Vlada mu je dovolila. V resnici se je začela palčica na gotovem mestu pripogibati k tlom. Ko je pa »čarovnik« prišel naslednji dan z delavci kopati zaklad, so mu vstop zabranili. Vlada hoče namreč sama poiskati Napoleonov zaklad, ki je nemara skrit le v možganih »čarovnika« Lévin.

Poskusitelj

V Rimu je neka Hedvika Neri bila močno zaljubljena, a njen fant Karl se je je bil naveličal. Iskala ga je te dni na stanovanju, pa njegovi starši so rekli, da ga ni doma. Vedela je, da lažejo, in iz obupa se je nemudoma vrгла skozi okno iz petega nadstropja. V veliko začudenje vseh si ni naredila nič hudega. Križala so se ji bila namreč silno napihnila in zadržala presilen udarec.

Tiste, ki imate široko »kiklo«, lahko poskusite.

Kaj je novega na deželi?

Čezsoča.

Hudo zimo smo že prebili. Po treh mesecih že zopet obseva zlato solnce našo vas. Ne samo solčni žarki, ampak tudi pomanjkanje seva skozi okna v naša stanovanja. Denarja ni, zaslužka ni, le Rabelj nam nekoliko donaša. S strahom zremo, kaj bo z našimi hišami, ker še vedno imamo opravka z raznimi tvrdkami, ki so nam zidale naša stanovanja. Prosimo torej naše poslance, naj nam nekoliko pomorejo v kolikor je v njih moči, da se vendar enkrat rešijo te žalostne zadeve in da si bomo na jasnem. Cerkev nam še vedno stoji nedokončana. Čas bi bil že, da bi se delo nadaljevalo: upamo, da spomladi začnejo z delom. Tu v Čezsoči in po vsem bovškem pa nestrpnost pričakujemo vsi, da bi se skoraj začelo delo z nameravanimi električnimi centralami.

Z veseljem vedno beremo našo zvesto prijateljico »Goriško Stražo«, saj priroma v mnogoštevilnih izvodih v našo vas. Zelo so nas razveselile knjige Mohorjeve družbe;

To je pravi liberalizem.

Pod liberalizmom razumemo da nes neke vrste naprednih struj. Čestokrat so pa te v resnici prav nazadnjaške. Resnični zgled liberalizma (beseda pomeni »svobodnjaštvo«, ki pusti vsakemu, da se prostovoljno razvija) je pa ta:

Prejšnji teden so v Parizu slovesno otvorili novo široko ulico »Hausmannov bulvar«. Hausmann je bil prefekt pariškega (seinskega) okrožja. Čeprav je bil protestant, je vendar visoko cenil vzgojno vrednost prave katoliške šole. V slehernem izmed 80 mestnih delov Pariza je ustanovil po dve šoli. Eno »lajčno« brez verskega pouka in eno strogo katoliško. Poleg šole je dal na vladne stroške sezidati zavetišča. »Lajčna zavetišča« so vodile mestne gospodične, katoliška pa naše redovnice. Prefekt Hausmann sam je potem povedal, da se je hotel prepričati, kje je večji napredek. Tako širokogrudnih in liberalnih oblastnikov je po malem!

Nehvaležnost je...

Na Islandu je neki zdravnik s posebnim načinom zdravljenja ozdravil v mestni ubožnici nekega starčka. Prej starikavi mož izgleda zdaj še dosti sveže in bo gotovo učakal še par let. Zdravnik je za svoje dobro delo prejel kaj čudno zahvalo. Mestna občina ga toži za letno odškodnino 300 danskih kron, ker je siromaku podaljšal življenje za par let in ga bo morala občina v mestni ubožnici še nadalje vzdrževati.

Tržne cene

dne 10. februarja 1927.

Česnik kg L2. 80—3.20; brokoli L 1.60—2; kisló zelje L 1.40—1.60; cvetača L 1.60—2; korenje L 0.80 do 1; artičoke L 0.60—0.70; čebula L 0.90—1; fižol L 2—2.20; koks L 2.60 do 3; solata L 3—4; krompir L 0.70 do 0.80; peteršilj L 1—1.20; sladka repa L 0.40—0.60; kislá repa L 1.20 do 1.40; radič zelen L 2—3; radič rdeč L 3.20—4.80; špinača L 3 do 3.20; zelena L 1.40—1.60; motovilec L 3—4; vrzote L 0.50—0.70; suhe fige L 3—3.20; pomaranče kos L 0.30 do 0.40; limoni L 0.20—0.30; jabolka kg L 3—5; maroni L 4—4.50; orehi L 6—7; lešniki L 8—10; hruške L 5—6; suhe češplje L 4.50—5; surovo maslo L 17—18; presno maslo L 19—22; mleko liter L 1.20 L 12—14; jajca kos L 0.55—0.60; seno kvintal L 35—40; slama L 22 do 24.

jo je dopisnik imenoval za nergač vemo, da starohišnikom ni nič kaj po volji. Skupno zemljišče naj se pravično vživa. Novohišnik.

Batuje.

16. januarja je imelo naše posvetno društvo svoj občni zbor. Posročila o delovanju društva so kazala živahno društveno delo. Dekliški krožek se je pripravljala za svečnico na prireditve, ki pa je morala za enkrat izostati. Izvoljen je bil tudi nov odbor s predsednikom Joškom Koronom.

Dolje.

Dne 28. t. m. smo imeli v izobraževalnem društvu drugi redni občni zbor. Društvo smo ustanovili pred dobrim letom. Članov je še malo in boriti se nam je še z marsikatero težavo. Pa kar nas je, hočemo vztrajati v zavesti, da vršimo veliko delo. Kdor motri naše delo nepristransko, nam mora dati prav in kdor ima pogum, pojde za nami prejeti slej. V novi odbor so stopili: Bajt Ivan, predsednik. Melim Miha, tajnik, Antonija Klobučar, blagajničarka, Dobravec Marija, knjižničarka, Bajt Katarina, zastopnica dekl. krožka in Gabršček Ana, preglednica.

Iz Cerkna.

(Poštne razmere.) Gospoda poštarja naprošamo, da naj si preskrbi namesto sedanje gospodične, drugo, kvalificirano pomožno moč. S svojo počasnostjo posebno, ker mora vsak hip prekinjati svoje delo, povzroča občinstvu zgubo časa. Prosimo tudi g. poštarja, da ima do drugorodnega prebivalstva malo več uljudnosti. Prihodnjič pa še nekaj o snagi.

Šturije.

Pri nas je veliko naročnikov naše »Goriške Straže«, a vendar ne tako veliko, da bi še novih ne bilo mogoče pridobiti. Za oboje je prav, da se tudi oglasimo v teh časih v tem našem izvirnem glasilu.

Odkar je nova uprava na naših občinah, se še nismo nič oglasili. Vendar pa je toliko novosti, da nas živo zanimajo in jih dobro občutimo. Naš občinski predstojnik se je izkazal prinašem šturskem vodovodu. Kakor se sliši, se je prav krepko zavzel za naše stare pravice pri Hublju. Upamo, da nam bo šel na roko tudi v drugih stvareh. — Ob tej priliki bi omenil samo par želj naših občanarjev. Od pamti veka je bila navada, da so se razglašale ob nedeljah in praznikih pred cerkvijo vse važne naredbe in odredbe občine in drugih oblastev. To je tudi najboljši način, da se ljudje izognejo vsem sitnostim in tudi kaznim. Prosimo, da se bi to nadaljevalo. Druga zadeva so občinske in druge poti. Vedno je bilo gotova svota v obč. proračunu določena za popravilo obč. poti, danes se sliši, da tega ni. Če je to res, je to veliko breme posebno za okolico, kjer morajo vzdrževati mnogo drugih poti sami. Občinski načelnik, ki ima potrebno avtoriteto, naj skliče sestanke vseh prizadetih, ki rabijo dotično pot. Tam se bi odločil dan popravljanja (rabote). Kdor prizadetih ne bi prišel, bi moral potem občino plačati gotov znesek. Trdno smo prepričani, da nam bo šel g. obč. načelnik v teh stvareh na roko. — Zadnje čase je vznemirila in vžalostila celo občino vest o odhodu našega g. župnika Lebana. Ljudje se vprašujejo zakaj, kako, in tako nepričakovano. Je to neka posebna poteza našega ljudstva, da je z dobrim duhovnikom zvezana nekako v eno telo, če odtrže en del telesa, trpi celo telo. Posebno občuti ljudstvo razliko med prejšnjim in sedanjim župnikom in se opravičeno boji vsake spremembe. Prav zaradi teh vzrokov se je dvignila močna deputacija 25 mož in fantov na svečnico k prevzvišemu nadpastirju potožit te svoje boli in bojazni. Uverjeni smo, da bodo na pristojnem mestu vpoštevali želje ljudstva, ker sicer se lepa enotnost med dušnim pastirjem in farani v Šturijah lahko za dolgo časa razbije.

Šmartno.

Dolgo časa ni že bilo dopisa iz našega kraja. Zato pa danes par besedi. 29.-l. se je poročil Josip Simčič, iz Gornjača, mizar in izboren društveni pevec, z gospico Marijo Lenardič. Svatba je lepo potekla med pevanjem lepih narodnih pesmi. Vse nekam sili v Ameriko, kakor da bi jim podale zlate pesete v klobuk. Nekateri imenitni možje so doživeli razočaranje, ker le malo nosijo. Pa je to tudi nekaj.

Vina je bilo malo. Povrh še ljudje tukaj in v Kojskem sade in cepijo slabe vrste n. p. Tržasko, ki rodi veliko, a slabega vina. To ni prava pot. Treba je gledati na kvaliteto, a ne samo na število. Tudi cepijo črno in belo katanjo (bisernico). Silijo se tudi z malvazijo, ki se pa ob dežju in na samotni slabo splodi, ker ima samo ženski cvet in jo treba z drugimi mešati.

Inženir Adami je prišel v Šmartno in Kojsko radi naprave javnih napajalnikov, ki jih že težko pričakujemo. x.

Tolmin.

Dne 26. januarja pozabil može naših občin naš občinski komisar v občinsko pisarno, da smo z njim šli v tolminsko vojašnico. Tam smo se predstavili dosedanemu tolminskemu majorju g. Campiniju, ki se je te dni poslovil od nas. G. komisar mu je izrazil obžalovanje, da se tako dobra in ugledna oseba loči od nas. Obenem mu je izrekel našo toplo zahvalo za njegovo blagohotno naklonjenost, ki jo je skazaval našim občanem. Naj je rabil kdo tovarno žival pri svojem poljskem delu, g. major mu jo je takoj oskrbel. Če se je kje delala škoda na polju, je bil g. major takoj na mestu. Nikdar ni odšel naš kmet od njega, ne da bi bil srečno opravil. G. major se nam je ginjen zahvalil za naš zadnji pozdrav in povedal, da naj rečemo svojim sovaščanom, da je bil šest let med nami, pa da ni imel nikdar priložnosti pritoževati se nad našim mirnim in ubogljivim ljudstvom. Nato nas je povedel po vrsti za mizo in po kratkem odgovoru smo vsi skupaj odšli na vojaško dvorišče in se tu dali skupaj slikati. G. majorju se pa še enkrat za vse usluge zahvaljujemo in želimo, da bi dobili njemu podobnega naslednika.

Rihemberk.

Nekdo iz Rihemberka nam pošilja sledeče vrstice:

Naša občina je ena največjih. Zato tudi imajo naši otroci po pol do ene ure hoda v šolo. V zimi morajo ostati že ob sedmih, povzljajo kak košček mrzle polente in malo mrzlega mleka in hajdi v šolo. Le malo jih je, ki imajo zjutraj kaj gorkega. V šoli so do poldne ali do ene. Lačni so že do takrat popolnoma. Dogaja se pa včasih, da jih učitelj ali kdorkoli po šoli še zapre do dveh ali treh. Kaj se pravi za otroka ki je ravno najbolj hrane potreben, biti brez jesti od zjutra pa do kakih treh, to menda vsak razsoden človek ve. Ali se ne bi dala kakšna drugačna kazen vpeljati? Smo mi starši tu, ki nam je v prvi vrsti izročena skrb za otrokovo telo in dušo, potem še le učitelji!

Bovec.

Kar nenadoma čez noč je dobil naš bovški pismošoj g. Matija Kravanja odpust iz službe. Dve leti je opravljal svojo službo točno in vestno. Skozi dve leti njegovega delovanja v Bovecu ni bilo s strani ljudstva bovškega niti ene najmanjše pritožbe. Vsak Bovečan je bil z njim zadovoljen. Če je pa mogoče kateri dal povod, da je zadel tega pismošoj, družinskega očeta, štirih nedoraslih otrok ter vojnega invalida tak udarec, naj mu Bog plačnik!

Oj ta vojaški boben!

Podpisani fantje od 59. pešpolka v Civita vecchii pošiljajo pozdrave: Staršem, bratom, sestram, prijateljem, znanec in našim dekletom, ki pozabljajo na nas; posebno pa še letniku 1907, ki ga težko pričakujemo. Enako želimo tudi vrli »Goriški Straži«, ki nam prinaša novice iz našega rojstnega kraja. Kosmač Franc, Stanovišče, Oblesčak

Jožef, Tolmin, Glažar Ivan, Postojna, Mugeli Avgust, Lig, Renčeli Alojz, Povir, Bastiančič Anton, Vrtojba, Brumat Umberto, Miren, Črne Miroslav, Vogrsko.

Pozdrav iz Bolonje.

Slovenski fantje vojaki, ki smo prideleni 3. polku poljske artilerije pošiljamo pozdrave, v prvi vrsti Gor. Straži, ki nam redno prinaša novice iz naših rodni krajev. Goreče pozdravljamo starše, brate, sestre, prijatelje in dekleta, ki zmeraj bolj pozabljajo na nas. Močno nas je pretresla vest o žalostni nesreči g. urednika. Vsi fantje mu želimo, da bi brž okreval.

Ivan Kleč, Grahovo, Komel Pavel, Solkan, Pirjevec Peter, Selo pri Gorici, Sivec Franc, Svino pri Kobaridu, Ivan Filipčič, Senožec, Gravar Ciril, Števerjan, Komel Roko, Bilje, Nemec Jožef, Vrtojba, Šušteršič Gabrijel, Gorjansko na Krasu, Boltar Jažef, Kanal, Špacapan Jožef, Ajševce pri Gorici, Bizaj Ivan, Podgora, Cernič Franc, Dol pri Selu, Saksida Franc, Dornberg, Mačina Ivan, Žmin pri Trstu, Skoflič Marko, Pazin, Gortan Peter, Beram, Roža Martin, Šmin pri Trstu.

Listnica Kmečke-delavske zveze in Političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Lenardič K. Št. Maver št. 47: Za Vas smo vložili rekurz proti negativnem odloku pri Corte dei Conti v Rimu.
2. Č. B. Vojsko, 32: Tudi za Vas smo vložili rekurz pri Corte dei Conti v Rimu.
3. Vitek A., Sv. Lucija: Za Vas nismo mogli napraviti rekurza, ker bi bil popolnoma brezuspešen. Če imate opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvo.
4. H. M. Livek: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo.
5. Huber Franc, Bovec: Zadeva, ki Vas zanima, ni dovoljno pojasnjena od oblastev.
6. Prezelj Mar., Cerkno: Vašo zadevo morate izročiti odvetniku.
7. Ž. Ledine: V kratkem dobite pismen odgovor.
8. T. B., Studeno (Postojna): Radi bi Vam pomagali v Vaši zadevi. Toda iz Gorice tega ne moremo storiti. Zato Vam svetujemo, da naprosite za posredovanje vplivno osebo v Postojni.
9. Grum M., Idrija št. 212: Prošnja je bila pravilno vložena.
10. G. F. Podkraj: V zadevi I. B. bo tajništvo posredovalo.
11. Grg. Gr., Štivan: Naj še počakajo; ko bodo spoznali koristnost stvari, se lahko vpišejo.
12. Pahor J. Renče 347: Vašo prošnjo so zapoceli reševati. Dne 2. februarja je pristojna pokojninska komisija zahtevala od županstva potrebne dokumente. Skrbite, da odpošlje županstvo čimprej zahtevane dokumente v Rim.
13. Skok Josip, Pevma: Zglasite se ob priliki v tajništvo.
14. Melcer K., Miren: Ob priliki se zglasite v tajništvo. Tajništvo.

Listnica uredništva.

J. J., Vrh — Grahovo: Vaš dopis nam ni povsem umljiv. Morda nam bi še enkrat pa natančneje pisali o isti za levi. Bog živi!

NAZNANILO.

Odbor »Krščanskega gospodarskega društva« v Idriji, r. z. z o. z. sklicuje dne 20. februarja 1927, ob 4. uri popoldan v društvenih prostorih št. 136. Tržaška ulica svoj

REDNI LETNI OBČNI ZBOR s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo načelstva.
3. Poročilo nadzorstva.
4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1926.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Odbor!

Slabo je drago

ker ni dosti vredno, to je stara resnica! Tako je tudi pri testeninah. Le one so cene, ki so redilne, kakor so »Pekate«. Zanesljivo prave v $\frac{3}{4}$ kg originalnih zavojih.

Ponovna prostovoljna prodaja, oz. parcelacija posestva »Prenuš dvor«, Zbelovo pri Poljčanah.

Prostovoljna prodaja posestva »Prenuš dvor« v celoti, oz. po parcelah se nadaljuje v nedeljo dne 20. februarja t. l. od 10. ure dopoldne naprej.

Posestvo, ki je neobremenjeno, meri okroglo 45 oralov in obstoji iz ca. 16 oral gozda, dalje vinograde, sadonosnika, njiv in travnikov. Na posestvu stoji lepa enonadtropna hiša z mlinom, viničarsko poslopje, dve pritlični hiši in več gospodarskih poslopij. S parcelacijo je mogoče doseči štiri samostojna gospodarstva, vsako s stanovaljsko hišo.

Posestvo je oddaljeno od Poljčan $\frac{3}{4}$ ure in leži v bližini glavne ceste v smeri Poljčane-Konjice. Železniška postaja: Poljčane ($\frac{3}{4}$ ure oddaljena), odnosno Zbelovo ali Sp. Lože na progi Poljčane-Konjice ($\frac{1}{4}$ ure oddaljena).

Pismene ponudbe sprejema in daje pojasnila odvetniška pisarna g. dr. Ivana Fermeveca v Ptuj.

Pojasnila na licu mesta se dobijo pri upravi »Prenuš dvora« ali pri posestniku g. Josipu Groseku, Zbelovo št. 48.

Interesenti se vabijo k prodaji. Cena in plačilni pogoji ugodni.

Važno! Naznanjam cenjenim odjemalcem, da sam prevzel od »Vinarske zveze« v Gorici, ul. Formica št. 1 tik Korna zalogo vina, pravih domačih pridelkov, kakor tudi kraske teran iz lastnih vinogradov. — Pristnost zajamčena. — Postrežba točna in cene zmerne. Pirec Jožef.

Inženir Sfiligoj se je preselil s svojo pisarno na Corso G. Verdi 32 = II. (hiša Centralne posojilnice).

Iščem krepkega in zdravega fanta poštenih staršev za pekovskega vajenca. Zagotovim pravično stopanje ter zadostno in tečno hrano. Kje, pove uprava lista.

Pozor! Sirarski kotel starega sistema, drži 400 l, tehta 100 kg, je na prodaj po znižani ceni v Mlekarski zadrugi na Ponikvah, p. Slappe d'Idria.

Novi gramofoni, prenosljivi, v obliki kovčka, velika izbira. Plošče vseh vrst plesov in popevk: Valencia, Creola, Sevilla itd. Igle in druge potrebščine. Knjigarna E. Wokulat & Co., Gorica, Corso V. E. III. = 4, tel. 3—47.

Prilika. Na prodaj je skoraj nov glasovir »Schnabbl«. Obrnite se na »Cinema Teatro Vittoria« v Gorici.

Lloyd Sabaud.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Biancamano« 1. 3. 1927.
»Conte Rosso« 18. 3. 1927.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Conte Verde« 31. 3. 1927.
»Principessa Maria« 12. 3. 1927.
»Tomaso di Savoia« 25. 3. 1927.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh.

v Avstralijo:

»Regina d'Italia« 15. 3. 1927.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica.
Via Contavalle št. 4.

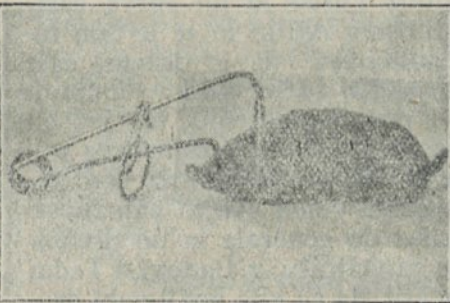
Krtove kože

kupuje

W. Windspach

Gorica - Via Carducci 6

Na željo daja pojasnila in preskrbuje pasti.

Plačam najvišje cene za kože

lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, krtov, veveric, jazbecov itd. itd.

Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH

GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

PODRUŽNICA**Ljubljanske kreditne banke v Gorici**

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon številka 50

Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavica

Centrala LJUBLJANA

Rezerve

Din. 50.000.000

Din. 10.000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst. — Agencije: Logatec.

Vloge na knjižice po 4%.

Vloge v tekočem računu lir ali dinarjev, (najugodnejše obrestne mere).

Nakup valut, čekov, deviz in obligacij vojne odškodnine (bonov) po najugodnejših cenah.

Nakazila v tu- in inozemstvo.

Borzni in ostali bančni posli.